



Arrest

nr. 66 079 van 1 september 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordiger van haar twee minderjarige kinderen X en X, op 30 augustus 2011 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 23 augustus 2011 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2011 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 september 2011 om 11 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VERVENNE die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS-HABA, verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 14 juli 2011 dient verzoekster een asielaanvraag in.

Uit een vergelijking van vingerafdrukken blijkt dat verzoekster reeds een asielaanvraag heeft ingediend in Zweden op 17 december 2008.

Op basis van het Eurodac-verslag (vergelijking van de vingerafdrukken) en de verklaringen van verzoekster wordt op 4 augustus 2011 een terugnameverzoek gericht aan de Zweedse autoriteiten.

De Zweedse autoriteiten verklaren zich op 16 augustus 2011 akkoord met de terugname van verzoekster, bij toepassing van artikel 16, § 1, e van de verordening nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003.

Op 23 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de voorwaarden tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Met toepassing van artikel 39/82, §§ 1 en 2 van wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De interpretatie van deze voorwaarde

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voorzien in artikel 39/82, § 1, derde lid van de vreemdelingenwet, is erop gericht te verhinderen dat de gewone schorsing en, *a fortiori*, de vernietiging, hun effectiviteit verliezen (*cf.* RvS 13 augustus 1991, nr. 37 530).

Artikel 43, § 1 van het PR RvV bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Gelet op het zeer uitzonderlijk en zeer ongewoon karakter van de uiterst dringende procedure tot schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling waarin de vreemdelingenwet voorziet en op de stoornis die zij in het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad teweegbrengt, waarbij onder meer de rechten van verdediging van de verwerende partij tot een strikt minimum zijn teruggebracht, moet de uiterst dringende noodzakelijkheid van de schorsing duidelijk worden aangetoond, dit wil zeggen dat ze klaarblijkelijk en - op het eerste gezicht onbetwistbaar- moet zijn.

Om te voldoen aan die voorwaarde, moeten feiten en gegevens worden aangebracht of moeten uit het verzoekschrift of uit het administratief dossier gegevens blijken, die direct aannemelijk maken dat de gevraagde schorsing, wil zij enig nuttig effect sorteren, onmiddellijk bevolen moet worden.

2.2.2. De beoordeling van de voorwaarde van het uiterst dringend karakter

2.2.2.1 Het uiterst dringend karakter wordt betwist door de verwerende partij.

2.2.2.2 Verzoeker zet met betrekking tot deze voorwaarde het volgende uiteen:

“Verzoekster kreeg op 23.08.2011 de beslissing 26quater met bevel om het grondgebied te verlaten ten laatste op 30.08.2011 door zich aan te melden bij de Zweedse autoriteiten op de luchthaven van Arlanda.

Het gevaar tot gedwongen uitwijzing is bijgevolg imminent. Om het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel te verhinderen vordert verzoekster de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de uitvoering van de bestreden beslissing. Immers, zonder onmiddellijke opschorting van de uitvoering van de bestreden beslissing, en dus bij wege van een gewone schorsingsprocedure, kan verzoeker één van de volgende dagen nog worden teruggeleid naar Zweden.”

De bestreden beslissing gaat niet gepaard met een dwangmaatregel. Er werd geen repatriëring voorzien. Evenmin werd een beslissing tot vasthouding genomen. Dit werd uitdrukkelijk bevestigd door de verwerende partij.

De verwerende partij blijkt niet systematisch na te gaan of de afgegeven beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten daadwerkelijk wordt uitgevoerd, behalve in uitzonderlijke gevallen waarin er een dwangmaatregel aan wordt gekoppeld met het oog op de repatriëring. De loutere verwijzing naar het feit dat de termijn om uitvoering te geven aan het bevel verstreken is, volstaat niet om het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid aan te tonen. De loutere vrees dat de bestreden beslissing op ieder ogenblik kan uitgevoerd worden bevat niet het bewijs dat over een schorsing van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, volgens de gewone schorsingsprocedure slechts uitspraak zal worden gedaan nadat verzoekster daadwerkelijk verwijderd is.

Het bewijs van het uiterst dringend noodzakelijk karakter van de vordering werd niet geleverd.

Dienvolgens is niet voldaan aan de eerste van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet en artikel 43, § 1 van het PR RvV. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één september tweeduizend en elf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. S. SOETINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. SOETINCK

J. CAMU